
Bram de Dichter

Riemen, dichten, verskes maoken,
Zint dat noe zulke slimme zoaken
'k Zeg oe nee! Ik moak miej stark
Midden onder 't boerenwaerk
In der haast een vers te dichten
Woar'ie de pette veur zult lichten.

Geleuf ie 't neet? 'k Zal 't oe bewiezen
Wacht is, 't is noe kwart voor vieven
'k Wed da'k binnen een kwartier
Op dit schoone vel pampier
Een gedicht heb opgeschreven
Net zoo goed en net zo best
Als d'r veur of noa mien leven
Ooit een dichtstuk is ewest

Kom lo'k dalek maor beginnen
Vrouwe, hold oe preekjes binnen
En dat blagengoed wat stil
Loat dat lèven wat bedoaren
Want ik kan oe vast verkloaren
Da'k een mooi vers moaken wil.

Loa'k es zeen! Woar za'k op dichten
Huwelijkstrou --- nee, kinderplichten,
Van de règen of de snee?
Of za'k dichten op mien vee?
Wacht es, -- Joa, verdreid nog too
Ik gao dichten --- op de koo

Gij schoone koe, gij heerlijk dier
Wat is dat toch een lèven hier
Als gij mij toelacht uit den stal
Dan weet ik niet hoe'k u prijzen zal.
Wat schenkt gij ons toch vele zaken
Die -- die ons -- die ons vrolijk maken.

Ja heerlijk pronkstuk der natuur
Klaos, smiet Gait Jan toch neet in't vuur,
Gij pronkjuweel zoo dik en vet
Too Berend geef oe breur wat met.
Gij schenkt ons melk en vleesch en botter
Klaos hold toch op met dat gesnotter.

En vleis en botter en nog meer
En ook --- en ook nog --- ook nog leer.
O, koe, gij zijt mijn trouwste vrind
Wel, duvels vrouw, wat schrèeut dat kind
Zoo kan'k neet dichten, zeg ik oe,
En daarvoor dank ik u mijn koe.

Wat staat uw hoofd fraai op uw romp
Va, Jannes houwt mien met de klomp
Hoe zacht en glanzend is uw vel
Pas op, Gait Jan, ik zee oe wel!
Hoe lieflijk roept gij telkens: "boe"
Net als --- net als --- een echte koe.

Daarom mijn dier graas vrij en blij
Ginds in de malsche klaverwei
Straks keert gij weer doot 't groene hek
Vrouw, slaot dat kind es op de bek
Wat ligt dat jonk toch al te sjanken!!!!
O, koe hoort naar mijn dichterklanken.

Woar was'k ook weer. O juist - joa krek!
Straks keert gij weer door 't groene hek
En dan --- en dan --- wel heerejee!
Dat dichten valt mien toch niet mee.
Boh, joa, nee 'k kan neet meer,
"k Schei uut met dichten en 'k doo't nooit weer.

Johannes Prangsmā